प्रमोदन erfreuend; *n.* das Erfreuen, Frohsein.
प्रमोदनृत्य *n.* Freudentanz.
प्रमोदिन् erfreuend.
प्रमोष *m.* Beraubung.
प्रमोह *m.* Geistesverwirrung.
प्रमोहन, *f.* ई verwirrend, bethörend.
प्रमोहिन् (—°) *dass.*
प्रयज् *f.* Darbringung.
प्रयतता *f.* Reinheit (*r.*).
प्रयति *f.* Darreichung, Gabe; Streben, Wille.
प्रयत्न *m.* Streben, Mühe um (*Loc. o.* —°), Thätigkeit. °— mit Mühe, kaum. *Instr.*, *Abl. u.* °तस् angelegentlich, eifrig, absichtlich.
प्रयत्नवन्त् sich bemühend, eifrig.
प्रयन्तर् *m.* Darreicher, Lenker, Führer.
प्रयमण *n.* Reinigung (*r.*).
प्रयस् *n.* Genuss, Genussmittel, Labung an Speise und Trank.
प्रयस्त *s.* **यस्**.
प्रयस्वन्त् reich an Genuss, wohlhabend.
प्रया *f.* Anlauf.
प्रयाग *m.* Ort des Zusammenflusses von Gaṅgâ und Yamunâ; *eig.* Opferstätte.
प्रयाचन *n.* das Anflehen.
प्रयाज *m.* Voropfer.
प्रयाण *n.* Aufbruch, Reise, Gang, Marsch, Antritt, Anfang.
प्रयामन् *n.* Ausfahrt.
प्रयास *m.* Mühe, Anstrengung.
प्रयुक्ति *f.* Antrieb.
प्रयुज् *dass.*, Gespann.
प्रयुत *n.* eine Million.
प्रयुद्ध (*s.* 1. **युध्**) *n.* Kampf, Schlacht.
प्रयुध् angreifend.
प्रयोक्तर् *m.* der Schleuderer (*eines Geschosses*); Ausführer, Unternehmer, Anwender, Verleiher; Sprecher (*g.*); Verfasser, Dichter; Aufführer (*d.*).
प्रयोग *m.* das Schleudern (*s.vor.*), Ausführen, Beginnen, Anschlag, Plan, Werk; Anwendung, Praxis (*opp.* **शास्त्र**); Satzung, Gebrauch, Hinzufügung (*g.*); Darbringung, Zuwendung; Vortrag, Aufführung (*d.*).
प्रयोक्तव्य = **प्रयोज्य**.
प्रयोगनिपुण geschickt in der Praxis.*
प्रयोगिन् gebräuchlich.
प्रयोजक, *f.* °जिका veranlassend, bewirkend; *m.* Anstifter, Urheber. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*
प्रयोजन *n.* Veranlassung, Grund, Ursache, Zweck, Absicht, Nutzen von (*Instr.*). **किं प्रयोजनम्** (*auch Instr.* **केन** °**नेन**, **Dat.*, **Abl. u.* **Gen.*) weshalb?
प्रयोज्य zu schleudern, anzuwenden, zu gebrauchen; darzustellen (*d.*). *Abstr.* °त्व *n.*
प्रयोतर् *m.* Fernhalter, Befreier.
प्ररक्षण *n.* das Beschützen.
प्ररूढ *s.* **रुह्**.
प्ररूढि *f.* Wachstum, Zunahme.
प्ररेक *m.*, **प्ररेचन** *n.* Überfluss.
प्ररोचन, *f.* ई anlockend, verführerisch; *n.* Anregung, Verführung.
प्ररोह *m.*, °ण *n.* das Keimen, Wachsen; Schofs, Knospe, Trieb.
प्ररोहिन् (—°) aufschiefsend aus, hervorbringend.
प्रलपन *n.* das Schwatzen, Gerede.
प्रलपित (*s.* **लप्**) *n. dass.*, Wehklage.
प्रलम्ब herabhängend. *Abstr.* °ता *f.*
प्रलम्बकेश mit herabhängenden Haaren.
प्रलम्बिन् = **प्रलम्ब**.
प्रलम्भ *m.* Erlangung, Gewinn; das Anführen, Betrügen (*auch* °**न** *n.*).
प्रलय *m.* Auflösung, Vernichtung, Untergang, Ende, Weltende.
प्रलयघन *m.* die den Weltuntergang bewirkende Wolke. **प्रलयदहन** *m.* das d. W. b. Feuer.
प्रलयन *n.* Lagerstätte.
प्रलव *m.* Abschnitzel.
प्रलवन *n.* das Schneiden, Mähen.
प्रलाप *m.* Geschwätz, Gerede, Irrereden; Wehklage (*auch n.*).
प्रलापवन्त् schwatzend, faselnd.
प्रलापिन् *dass.*, wehklagend.
प्रलोभ *m.* Verlockung.
प्रलोभन verlockend; *n.* = *vor.*